

Thứ Năm, 19-11-2026. Năm A
Tuần 33 Thường Niên

Kh 5, 1-10 Revelation 5:1-10
Cội rễ của Đavít đã chiến thắng (Kh 5,5)

We're approaching the end of the Church's liturgical year. Do you remember how it began, all the way back in December? Then we prayed, "O Root of Jesse, come!" Jesse was the father of King David, and the root of Jesse referred to his descendants. Now, at the end of the year, we hear that Jesus, "the root of David," has indeed come. And he "has triumphed" (Revelation 5:5)! This Sunday, on the feast of Christ the King, we will celebrate his reign over all creation—and his victory over our own sin and death.

This cycle, which we repeat every year, tells us that God's work in the world has unfolded like an epic story, from creation through redemption and to the final fulfillment. So even as we await Jesus' Second Coming, we can still celebrate his triumph in our lives. And we can experience the effects of his triumph here and now.

Even though these dramatic events can seem far removed from ordinary life, they are anything but. Here are two ways that this sweeping story connects to you.

First, remember that Jesse was an ordinary person from the small town of Bethlehem. What's more, David was his youngest, often overlooked son. God chose people with such humble beginnings to show that he doesn't see the world "as man sees" (1 Samuel 16:7, RSVCE). In a similar way, your "ordinary" life can become extraordinary as you offer yourself

Chúng ta đang tiến gần đến cuối năm phụng vụ của Giáo hội. Bạn còn nhớ nó bắt đầu như thế nào, từ tận tháng Mười Hai không? Khi đó chúng ta đã cầu nguyện, "Hỡi gốc rễ của Giê-sê, xin hãy đến!" Giê-sê là cha của vua Đa-vít, và gốc rễ của Giê-sê ám chỉ con cháu ông. Giờ đây, vào cuối năm, chúng ta nghe rằng Chúa Giê-su, "gốc rễ của Đa-vít," quả thật đã đến. Và Ngài "đã chiến thắng" (Kh 5,5)! Chúa nhật này, trong lễ Chúa Kitô Vua, chúng ta sẽ cử hành sự trị vì của Ngài trên toàn thể thụ tạo—và chiến thắng của Ngài trước tội lỗi và sự chết của chúng ta.

Chu kỳ này, mà chúng ta lặp lại mỗi năm, cho chúng ta biết rằng công việc của Thiên Chúa trong thế giới đã diễn ra như một câu chuyện sử thi, từ sự sáng tạo đến sự cứu chuộc và đến sự hoàn thành cuối cùng. Vì vậy, ngay cả khi chúng ta chờ đợi Chúa Giê-su tái lâm, chúng ta vẫn có thể cử hành chiến thắng của Ngài trong cuộc sống của mình. Và chúng ta có thể trải nghiệm những ảnh hưởng của chiến thắng đó ngay tại đây và bây giờ.

Mặc dù những sự kiện kịch tính này có vẻ xa vời với cuộc sống thường nhật, nhưng chúng không hề như vậy. Dưới đây là hai cách mà câu chuyện bao quát này kết nối với bạn.

Trước hết, hãy nhớ rằng Giê-sê là một người bình thường đến từ thị trấn nhỏ Bêlem. Hơn nữa, Đavít là con trai út của ông, một người thường bị bỏ qua. Chúa đã chọn những người có xuất thân khiêm nhường như vậy để cho thấy rằng Ngài không nhìn thế giới "như loài người nhìn" (1Sm 16,7 RSVCE). Tương tự như vậy, cuộc sống "bình thường" của bạn có thể trở nên phi thường khi bạn dâng hiến chính mình cho Chúa. Khi bạn trưởng thành trong

to the Lord. As you grow in your relationship with Jesus, your every prayer and your every act of love can have long-lasting repercussions for the people around you—maybe in ways you can’t even see!

Second, you yourself are connected to the root of David, the One who has triumphed. Jesus told his disciples, “I am the vine, you are the branches” (John 15:5). His own divine life flows in you! You have access to Jesus’ wisdom and guidance, to his strength and confidence, and to his mercy and his power to heal. You can share all of that with a needy, hurting world.

Everything God promised back in Advent has been fulfilled—and it has been fulfilled in you. Jesus, the root of David, has triumphed, and you now share in his victory!

“Jesus, Son of David, thank you for your triumph over sin and death!”

mối quan hệ với Chúa Giêsu, mỗi lời cầu nguyện và mỗi hành động yêu thương của bạn đều có thể mang lại những tác động lâu dài cho những người xung quanh bạn—có thể theo những cách mà bạn thậm chí không thể nhìn thấy!

Thứ hai, chính bạn được kết nối với gốc rễ của Đavít, Đấng đã chiến thắng. Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Ngài: “Ta là cây nho, các ngươi là cành” (Ga 15,5). Sự sống thiêng liêng của Ngài tuôn chảy trong bạn! Bạn có quyền tiếp cận sự khôn ngoan và sự hướng dẫn của Chúa Giêsu, sức mạnh và sự tự tin của Ngài, lòng thương xót và quyền năng chữa lành của Ngài. Bạn có thể chia sẻ tất cả những điều đó với một thế giới đang cần giúp đỡ và đau khổ.

Mọi điều Chúa hứa trong Mùa Vọng đều đã được ứng nghiệm—và đã được ứng nghiệm nơi bạn. Chúa Giêsu, gốc rễ của dòng dõi Đavít, đã chiến thắng, và giờ đây bạn được chia sẻ chiến thắng đó!

Lạy Chúa Giêsu, Con vua Đavít, con cảm tạ Chúa vì chiến thắng của Chúa trước tội lỗi và sự chết!

Lc 19, 41-44

Luke 19:41-44

Người nhìn thấy thành và khóc thương nó (Lc 19,41)

Today’s Gospel makes it clear that Jesus experienced the full range of human emotions. He didn’t just mention Jerusalem’s lack of faith, and he didn’t make his disapproval known by reciting a list of accusations. He shed tears of sadness over the state of the holy city. He had come to share with the people of God “what makes for peace,” but they had rejected him (Luke 19:42). He could tell that by remaining in their sin, they were bringing disaster upon themselves and their Temple. And the thought of that disaster made him weep.

Tin mừng hôm nay cho thấy rõ Chúa Giêsu đã trải qua đủ mọi cung bậc cảm xúc của con người. Người không chỉ nhắc đến sự thiếu đức tin của Giêrusalem, và Người cũng không bày tỏ sự bất bình của mình bằng cách kể ra một loạt lời buộc tội. Người đã rơi nước mắt đau buồn trước tình trạng của thành thánh. Người đến để chia sẻ với dân Chúa “điều đem lại bình an”, nhưng họ đã chối bỏ Người (Lc 19,42). Người có thể nhận ra rằng bằng cách tiếp tục sống trong tội lỗi, họ đang chuốc lấy tai họa cho chính mình và Đền Thờ. Và ý nghĩ về tai họa đó đã khiến Người khóc.

In his mourning over Jerusalem, Jesus joined a long line of prophets who also lamented over the state of God's people. Elisha wept when he saw that the king of Aram would destroy Israel (2 Kings 8:11-12). Nehemiah wept when news reached him of the desperate state of his people in a burned-out Jerusalem (Nehemiah 1:4). And Jeremiah, known as "the weeping prophet," shed bitter tears "over the great destruction which overwhelms . . . my people" (Jeremiah 14:17).

It's not just Jesus or the ancient prophets, though, whose hearts were filled with sorrow. Many of us have wept over someone who has lost their faith or who never believed in the Lord. Maybe they see no need for God, or doubt his mercy, or are angry with him. Their suffering pierces our hearts, and we grieve for them. We want nothing more than for them to taste the peace and mercy that we know.

How comforting to remember that Jesus weeps with us! He longs for their healing and reunion even more than we do. But look beyond today's Gospel, and you'll see what happened after Jesus' lamentation over Jerusalem. He continued to preach and teach and offer his mercy to every person who was willing to accept him (Luke 19:47). Then he gave his life for them—and for us.

Day after day, God continues to reach out to his children. Every day is a new "visitation" (Luke 19:44). Every moment, he offers your loved ones a fresh opportunity to return to him. And he will never stop.

"Thank you, Lord, that you love the person I am praying for even more than I do. Help them to see you and to welcome your salvation."

Trong nỗi thương tiếc Giêrusalem, Chúa Giêsu đã cùng với nhiều ngôn sứ khác than khóc cho tình trạng của dân Chúa. Êlisé đã khóc khi thấy vua Aram sắp hủy diệt Israel (2V 8,11-12). Nêhêmi cũng khóc khi nghe tin về tình cảnh tuyệt vọng của dân Người trong một Giêrusalem bị thiêu rụi (Nêhêmi 1,4). Và Giêrêmia, được gọi là "nhà tiên tri than khóc", đã rơi những giọt lệ cay đắng "vì sự hủy diệt lớn lao đang ập đến... dân Ta" (Gr 14,17).

Tuy nhiên, không chỉ Chúa Giêsu hay các tiên tri thời xưa mới tràn ngập nỗi buồn. Nhiều người trong chúng ta đã từng khóc thương cho một người nào đó đã mất đức tin hoặc chưa bao giờ tin vào Chúa. Có thể họ không thấy cần đến Chúa, hoặc nghi ngờ lòng thương xót của Người, hoặc tức giận với Người. Nỗi đau khổ của họ xuyên thấu trái tim chúng ta, và chúng ta đau buồn cho họ. Chúng ta không mong muốn gì hơn là họ được nếm trải sự bình an và lòng thương xót mà chúng ta biết.

Thật an ủi biết bao khi nhớ rằng Chúa Giêsu cũng than khóc với chúng ta! Người khao khát sự chữa lành và đoàn tụ của họ thậm chí còn hơn cả chúng ta. Nhưng hãy nhìn xa hơn bài Tin mừng hôm nay, và bạn sẽ thấy điều gì đã xảy ra sau lời than khóc của Chúa Giêsu về Giêrusalem. Người tiếp tục rao giảng, dạy dỗ và ban lòng thương xót cho tất cả những ai sẵn lòng đón nhận Người (Lc 19,47). Rồi Người đã hy sinh mạng sống mình cho họ – và cho chúng ta nữa.

Ngày qua ngày, Chúa vẫn tiếp tục vươn tay ra với con cái Người. Mỗi ngày là một "cuộc viếng thăm" mới (Lc 19,44). Mỗi khoảnh khắc, Người đều ban cho những người thân yêu của bạn một cơ hội mới để trở về với Người. Và Người sẽ không bao giờ dừng lại.

Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa vì Chúa yêu thương người mà con đang cầu nguyện cho hơn cả con. Xin giúp họ nhìn thấy Chúa và đón

	nhận ơn cứu rỗi của Chúa.
--	---------------------------

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.